

הע"ז (תל אביב) 30867-09-22 - מדינת ישראל נ' השוק של גבעתיים בע"מ

הע"ז (תל-אביב-יפו) 30867-09-22 - מדינת ישראל נ' השוק של גבעתיים בע"מ ואח'מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
הע"ז (תל-אביב-יפו) 30867-09-22
מדינת ישראל

נגד

1. השוק של גבעתיים בע"מ
2. רומן קוסייב
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אשרי בסל
בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו -יפו
[19.08.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אסנת רובוביץ - ברכש
גזר דין

1. בישיבה שהתקיימה ביום 29.5.23 בפני חברי השופט אורן שגב, הורשעו נאשמים 1-2 על יסוד הודאתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.
 2. יצויין כי במהלך דיון זה תוקן כתב האישום בכל הנוגע לסעיף 9 לכתב האישום באופן בו צומצם המועד בכל בנוגע לעבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי לעד ליום 2.9.2020 (במקום עד ליום 13.9.2021).
 3. נאשמת 1 הורשעה בעבירות הבאות: (א) העסקה שלא כדין - עבירה על סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: חוק עובדים זרים); (ב) העסקה ללא היתר - עבירה על סעיפים 2(א)(2) + 1 יג לחוק עובדים זרים; וכן (ג) העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה על סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים (ד) והעסקה של אי הפקדת פיקדון לעובד זר שהוא מסתנן- עבירה על סעיפים 1יא1 + 2(ב)(8) לחוק עובדים זרים.
 - נאשם 2 הורשע בעבירה של הפרת אחריות נושא משרה - עבירה על סעיפים 5 + 2(א)(1), 2(א)(2) ו- 2(ב)(3), 1 יא2 ו- 1(ב)(8) לחוק עובדים זרים.
 4. ביום 11.4.24 התקיים דיון טיעונים לעונש בו טענו הצדדים לעונש וכן הגישו מסמכים.
עיקר טיעוני הצדדים לעונש
 5. טיעוני המאשימה
- א. מדובר באישום בדבר העסקה שלא כדין של עובד זר וזאת לתקופה בת 5.5 חודשים לערך והעדר ביטוח רפואי לתקופה בת כ-3 חודשים (נוכח תיקון כתב האישום) ואי הפקדת פיקדון לתקופה של 14 חודשים .
- ב. העבירות מהוות פגיעה במדיניות ההגירה ומדיניות התעסוקה של מדינת ישראל, פגיעה בתנאי מסחר שוויוניים, וכן פגיעה בזכויות העובדים עצמם.

- ג. כמו כן, הפנתה המאשימה לפסיקה בה צוין, בין היתר, כי אי עריכת ביטוח רפואי משאירה עובדים זרים ללא גישה לשירותים רפואיים, ובמידה ויש צורך בהפעלת ביטוח רפואי, חל הנטל על הציבור.
- ד. בכל הנוגע לאי הפקדת פיקדון לעובדים זרים הרי שיש בחובה זו שתי תכליות- הבטחת יציאתו של העובד מישראל והשני רכיב סוציאלי של שמירה על זכויות העובד. אי הפקדת פיקדון לקרן מהווה פגיעה בזכויות הסוציאליות של העובד הזר שעה שהפיקדון מאגד בין השאר זכויות פנסיוניות ופיצויי פיטורים של העובד הזר. מדבר על עבירה חודשית של חודש בחודשו.
- ה. לטענת המאשימה פרק הזמן בו נעברו העבירות מהווה פגיעה חמורה בערך החברתי. כמו כן ניתן ללמוד משכך בדבר עצמת הפגיעה מתקופת העסקה הממושכת.
- ו. לטענת המאשימה מדובר בשני אירועים נפרדים. אירוע ראשון כולל את העבירה של העסקת עובד זר למשך 5.5 חודשים וכן העדר ביטוח רפואי ואירוע שני ונפרד הוא עבירה אי הפקדת פיקדון.
- ז. המאשימה מבקשת לקבוע טווח עונשי לנאשמת 1 בכל הנוגע לעבירות של העסקת עובד זר ללא היתר והעדר ביטוח רפואי בין 20,000 ₪ ל- 32,000 ₪, ומבקשת לקבוע קנס עונשי בשיעור של 27,000 ₪
- ח. ביחס לנאשם 2 - מבקשת המאשימה לקבוע את הטווח בכל הנוגע לעבירות העסקת עובד זר שלא כדין והעדר ביטוח רפואי בין 3,000 ₪- 5,000 ₪ וזאת תוך יישום תכלית פעילות נושא משרה שהיא למנוע מתאגידים לעבור עבירות שקבועות בחקיקה ובתוך טווח זה להעמיד את הקנס בסך של 4000 ₪.
- ט. בכל הנוגע לעבירת אי הפקדת פיקדון מבקשת המאשימה לקבוע את הטווח לעבירה זו בין 30,000 ₪ - 60,000 ש"ח וזאת תוך שנלקח בחשבון כי העבירה תוקנה ולמעשה הטווחים הם פחות מקנסות מינהליים לו היו מוטלים בזמן אמת, משכך המאשימה מבקשת לקבוע את הקנס העונשי לעבירה זו ע"ס 45,000 ₪.
- י. ביחס לנאשם 2, בכל הנוגע לעבירה של אי הפקדת פיקדון המאשימה תבקש לקבוע את הטווח בין 12,000 ₪ - 22,000 ₪ ולהעמיד את שיעור הקנס ע"ס 12,000 ₪.
- יא. כמו כן, המאשימה מבקשת כי הנאשמים יחתמו על התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעו למשך 3 שנים, לצד התחייבות כספית בגובה קנס עונשי מקסימלי, זאת בהתאם להוראות סעיף 72 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- יב. מנגד הנאשמים מבקשים לראות במתואר בכתב האישום כאירוע אחד וכמעשה אחד ובהתאם לכך לקבוע מתחם ענישה ההולם את עבירות כתב האישום המתוקן. לטענתם פיצול העבירות מהווה הגדלה מלאכותית של הקנס. מתחם הענישה שמבקשת המאשימה הוא גבוה ביותר כאשר מתחם הענישה לפי הפסיקה הוא נמוך יותר. לטענת הנאשמים יש לקבוע מתחם בין 2000 ₪ ל-5000 ₪.
- יג. לטענת הנאשמים מי שהעסיק את העובד הזר היא הנאשמת 1 ולא הנאשם 2, שהוא בעל מניות ומנהל אצל הנאשמת 1.
- יד. הנאשמים הודו בעבירות המיוחסות להם ובכך הראו כי הפנימו את העבירה שבוצעה, למרות שזה נעשה בתום לב ובחוסר ידיעה וכן חסכו זמן שיפוטי יקר.
- טו. מעבר לאמור הנאשמת 1 הסירה את המחדל וביצעה הפקדות לקרן עבור כל התקופה 14 חודשים, ובכך הוסר המחדל.
- טז. גם בנוגע לביטוח הרפואי הנאשמת 1 לא עשתה ביטוח רפואי רק כמה חודשים. ובפועל מדובר על כ- 3 חודשים בלבד. מדובר בתקופת הקורונה שהחלה ב-3/2020 והאמור בוצע בהיסח הדעת. הנאשמת סברה בתום לב שיש לעובד את האישור הנדרש.

יז. לאחר עריכת הביקורת אצל הנאשמת 1, היא פיטרה את העובד הזר ושילמה לו פיצויים. אותו עובד קיבל גם בונוס, והוא קיבל גם פיצויים. כמו כן הנאשמת 1 הפקידה לעובד הזר את הכסף לקרן וזאת בנוסף למה ששילמה. הנאשמים מתחייבים לשלם לעובדים הזרים כמתחייב על פי החוק ומתחייבים לא לעבור עבירות בהם הורשעו.

יח. הנאשמים מבקשים התחשבות נוכח המצב הכלכלי היום במדינת ישראל, שעה שיש תקופת מלחמה, המשפיעה על כל העסקים לרבות של הנאשמת 1. משכך הנאשמים מבקשים כי בית הדין יגזור את עונשם ברף הנמוך וכן ביקשו לפרוס את הקנס ל-10 תשלומים.

דיון והכרעה

6. סימן א'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), כפי שתוקן במסגרת תיקון מס' 113, עוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בהתאם לקבוע בסימן זה יש לגזור את דינם של נאשמים, תוך נקיטה בשלושה שלבים כאשר העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה, הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין שעניינו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

7. לפי תיקון 113, קיימים שלושה שלבים שעל בית הדין ליישם טרם קביעתו של עונש במשפט הפלילי: בשלב הראשון יש לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית הדין לקבוע אם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. בשלב השני יש לקבוע מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. בשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיימים חריגים המאפשרים חריגה לקולה או לחומרה) (ר' ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.11.14)) (להלן: עניין חדוות הורים).

8. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל - יוסף דלאל (3.9.15) סוכמה ההלכה בנוגע להבחנה הנדרשת בין אירוע אחד או מספר אירועים:

"... עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד.... כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שזומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופייני בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו..... יתכנו מצבים חריגים, שבהם בחינת הנסיבות העובדתיות לא תוביל למסקנה ברורה האם הקשר "הדוק" דיו, אם לאו, וימצאו פנים לכאן ולכאן. כך למשל, כאשר עבירה אחת 'נובעת' מעבירה אחרת או 'נלווית' לה.....במצבים חריגים מעין אלה, ראוי לבית המשפט לקיים בקרה נוספת, נורמטיבית, במסגרתה תבחן השאלה האם נכון, כעניין של מדיניות משפטית ובשים לב לתכליתו של סעיף 40ג הנ"ל, לראות את העבירות ככמה אירועים נפרדים. כך, במיוחד במטרה למנוע מצב שבו עבירה הקשורה בעבירה אחרת 'תיבלע' באותה עבירה, ולא תזכה להתייחסות הראויה לה בנסיבות העניין. ברי, כי ככל שעוצמת הקשר בין העבירות על-פי נסיבותיהן העובדתיות רבה, תידרש הצדקה נורמטיבית משמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהפך..."

9. כאשר מדובר באירוע אחד יידרש בית הדין לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו. אולם, שאלת גבולותיו עשויה להיות מושפעת, בין היתר, מהשאלה אם עסקינן באירוע אחד המורכב ממעשה אחד או ממספר מעשים (עניין באר הנדסה).

10. בע"פ 4289/14 אורן חנונה - מדינת ישראל (21.1.15) פסק בית המשפט העליון כי:
"אין בסיווגה של ההתרחשות העבריינית כאירוע אחד, כדי לכבול את בית המשפט לעונש המרבי הקבוע בצידה של העבירה החמורה ביותר שנעברה באותו אירוע. זאת, מכיוון שלאחר השלב הראשון, שבקביעת מספר האירועים המרכיבים את ההתרחשות העבריינית, על בית המשפט לעבור אל השלב השני ולבחון באופן מהותי-מוסרי האם אותו אירוע כולל מעשה אחד - או אז יוגבל בית המשפט לעונש הקבוע בצד העבירה החמורה בהתאם להוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - או שמא כולל אותו האירוע מספר מעשים, המצדיקים גזירה של מספר עונשים, בגין כל מעשה בנפרד".

11. בהלכה שנפסקה ביחס למצב של ריבוי עבירות בתוך אירוע אחד בע"פ (ארצי) 12606-04-19 ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל (16.2.20) נקבע כי:

"אין לקבוע את מתחם הענישה (או את העונש עצמו) באופן אוטומטי על פי הכפלה אריתמטית של הקנס המנהלי או הקנס הפלילי המירבי הנקוב בחוק (או כל שיעור ממנו) במספר "יחידות העבירה" המרכיבות את האירוע, שכן יש בכך כדי לעקר את הקביעה כי מדובר ב"אירוע" אחד וכן עלולה לנבוע מכך תוצאה בלתי סבירה (בהיבט של גובה הקנס), המנוגדת להנחיה החקיקתית לקבוע עונש הולם ומידתי לאירוע הכולל... באותו אופן אין לקבוע באופן אוטומטי את מתחם הענישה לפי הקנס המנהלי או הקנס הפלילי המירבי הנקוב בחוק לגבי עבירה יחידה, שכן בכך תהא התעלמות מהעובדה כי האירוע כולל בחובו מספר עבירות... קביעת מתחם הענישה, כמו גם גזירת העונש הספציפי, אמורות לפיכך להתבצע תוך התחשבות בכך שמדובר ב"אירוע" אחד, אך גם בכך שמדובר (לענייננו) ב-38 עבירות כלפי ארבעה עובדים".
מן הכלל אל הפרט

שלב ראשון: האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים

12. הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לבחון את העבירות בהן הורשעו הנאשמים כאירוע אחד או כשני אירועים.
13. לאחר שנתתי דעתי לעובדות כתב האישום וטענות הצדדים סבורני כי יש לקבל את עמדת המאשימה לפיה יש לערוך הבחנה בין סוגי העבירות בענייננו ולקבוע כי עבירת העסקה שלא כדון, העסקה ללא היתר וללא ביטוח רפואי הן בגדר אירוע אחד בעל מתחם ענישה נפרד זאת נוכח הקשר ההדוק בין שלושת סוגי העבירות בענייננו. לעומת זו, עבירת אי הפקדת פיקדון היא אירוע שני בעל מתחם ענישה נפרד זאת בשל האופי השונה של העבירות (כאשר עבירת אי הפקדת הפיקדון היא עבירה מתחדשת), הערכים הייחודיים לעבירת אי הפקדת פיקדון (כפי שיפורט להלן) וטווחי הזמן השונים בהן בוצעו העבירות בשני האירועים בענייננו.

14. הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מהעסקת עובד זר שלא כדון, ללא היתר וללא ביטוח רפואי, כוללים, בין היתר, פגיעה בזכויות יסוד ובהבטחת תנאי העסקה הוגנים לעובדים המשתייכים לקבוצה מוחלשת, פגיעה במדיניות הכלכלית של הממשלה ותנאי העסקה של העובדים הישראלים, ופגיעה ביכולת הגישה של העובד לשירותים רפואיים המסופקים על ידי המדינה לאזרחיה (ר' ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חוות הורים בע"מ (8.11.14) וכן ע"פ (ארצי) 21578-01-15 מדינת ישראל - יוסף אפנגר (21.2.17))

15. הקנס הקבוע לכל אחת מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת הוא 116,800 ₪ (ר' סעיפים 2(א) ו-2(ב) לחוק עובדים זרים, וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין). כמו כן, בהתאם לסעיף 2(א1) לחוק עובדים זרים, אין להטיל קנס לפי סעיף 2(א) הנמוך מכפל הקנס המנהלי הקבוע לעבירה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. כפל הקנס המנהלי הקבוע לעבירות על סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים עומד על סך של 10,000 ₪ (ר' סעיף 1 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985, וכן תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - עובדים זרים), תשנ"ב-1992).
16. אשר לאחריות נושא משרה - הקנס המרבי בשל הפרת החובה לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים הוא 58,400 ₪ (סעיף 5(א) לחוק עובדים זרים ו-סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).
17. העבירות בענייננו בוצעו במסגרת העסק של הנאשמת וביחס לעובד אחד, כשעבירת העסקה שלא כדיון וללא היתר בוצעה במשך כ- 5.5 חודשים, ועבירת העסקה ללא ביטוח רפואי במשך כ-3 חודשים (נוכח תיקון כתב האישום). כמו כן, לא נטען כי נגרם נזק לעובד מבחינת זכויות. עם זאת, אין בכך כדי להתייחס אל העבירות בקלות ראש, נוכח הערכים החברתיים העומדים ביסודן והתועלת הכלכלית למפר החוק.
18. בשים לב לאמור, ובהינתן מדיניות הענישה הנהוגה (ר' למשל ע"פ (ארצי) 61440-02-19 דגימים בע"מ - מדינת ישראל (11.10.19), הע"ז 71297-01-19 מדינת ישראל - שגב אייל (19.6.22) וכן העז (ת"א) 43073-03-15 מדינת ישראל רשות האוכלוסין וההגירה - גרין משה (18.7.19), וכן ת"פ 942-07-21 מדינת ישראל נ' ע.ר הדפסות בע"מ (6.3.2024) אני סבורה כי יש להעמיד את מתחם הענישה בענייננו על שיעור שבין 10,000 ₪ ל- 30,000 ₪ ולאמץ את מתחם המאשימה בכל הנוגע לעבירה של אחריות נושא משרה קרי 3000-5000 ₪ .
- אשר לעונש הספציפי בתוך מתחם הענישה -גזירת העונש הראוי
19. השלב השלישי בגזירת הדין הוא גזירת העונש הראוי, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, וזאת אלא אם קיימת הצדקה לחרוג ממתחם זה "בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד' ו- 40ה'" (סעיף 40 ג'(ב) לחוק העונשין).
20. יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשמת בעבירות שיוחסו לה מבלי לנהל ישיבת הוכחות, ואת הזמן השיפוטי שנחסך, ואת חלוף הזמן מביצוע העבירות. מעבר לאמור, יש לקחת בחשבון כי במועד כתיבת גזר הדין ישראל מצויה מזה מספר חודשים במצב של מלחמה, ואת תחום עיסוקה של הנאשמת 1. כמו כן, ישנו אינטרס ציבורי בדבר ענישה הרתעתית אך גם כזו שלא תפגע בעסק בצורה אשר תוביל להגדלת המעמסה על הקופה הציבורית. שקלול מגוון השיקולים הרלוונטיים בענייננו מצדיק לטעמי לגזור את דינה של נאשמת 1 על הרף יחסית הנמוך של מתחם הענישה, קרי קנס בסך של 12,000 ₪ ומנגד לאמץ את הקנס בסך של 4000 ₪ בכל הנוגע לנאשם 2..
- אירוע שני (אי הפקדת פיקדון)
21. הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מהעסקת עובד זר מסתנן ללא הפקדת פיקדון כוללים הבטחת הזכויות הסוציאליות ושמירה על נקודת הפתיחה של עובדים אלה לאחר עזיבתם את ישראל, הקטנת הפגיעה בעובדים הישראליים (באמצעות ייקור עלות העסקת המסתננים) וכן שמירה על מדיניות ההגירה ויצירת התמריץ הכלכלי למסתננים לעזוב את ישראל (בר"ע (ארצי) 52980-11-20 י.ב. שיא משאבים בע"מ 2.9.21 TEAME FSAHAYE KIBROM(-)).

22. הקנס המרבי הקבוע לעבירה של העסקה ללא הפקדת כספי הפיקדון הוא פי ארבע מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, דהיינו 116,800 ₪ (בהתאם לסעיף 2(ב) לחוק עובדים זרים). הקנס המנהלי שניתן להטיל בין עבירה זו עומד על 5,000 ₪ לפי תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - עובדים זרים), תשנ"ב-1992.
- בע"פ (ארצו) 13931-05-22 מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל (20.9.2022) קבע בית הדין הארצי את מתחם הענישה בגין 33 עבירות של אי הפקדת פיקדון לעובד זר מסתנן (עובד אחד) בין סך של 10,000 ₪ (כפל הקנס המנהלי) לבין 58,400 ₪ (50% מהקנס המירבי לעבירה יחידה) עבור המערערת ומחצית מכך עבור הבעלים והמנהל של המערערת.
- בת"פ (ת"א) 62255-10-20 מדינת ישראל - איתן אבוקסיס שם טוב (3.1.2023) קבע כב' השופטת, סגנית הנשיאה ריית צדיק את מתחם הענישה בגין 15 עבירות של אי הפקדת פיקדון לשני עובדים זרים מסתננים בין 15,000 ₪ לבין 45,000 ₪.
- העבירה בענייננו בוצעה במסגרת עסקתו של הנאשם, משך 14 חודשים. עם זאת, יש לקחת בחשבון גם כי הנאשמת טענה והציגה נתונים לפיה שילמה כבר את החוב לפיקדון לעובד נשוא כתב האישום, וכי הפיקדון הופקד אולם לא במועד הנדרש. כמו כן, מבחינת הנזק שנגרם מביצוע העבירה - הרי שהנאשמים הפקידו את כלל הכספים שהוחסרו ועל כן הנזק, על-פנו-תוקן.
23. נוכח האמור, בהתחשב בכלל נסיבות העניין, לרבות טיב העבירה והערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, מספר העבירות ומשך ההפרה, ומצבה הכלכלי של הנאשמת כעולה מהמסמכים שהוצגו - אני סבורה שיש להעמיד את מתחם הענישה בגין אי הפקדת פיקדון בטווח שבין 12,000-40,000 ₪ עבור הנאשמת ו- 5000 -15,000 ₪ עבור הנאשם בשל אחריות נושא משרה.
- שלב שלישי: גזירת העונש הראוי
24. השלב השלישי בגזירת הדין הוא גזירת העונש הראוי, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 לחוק העונשין, וזאת אלא אם קיימת הצדקה לחרוג ממתחם זה "בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד' ו- 40ה'" (סעיף 40 ג' (ב) לחוק העונשין). לצורך הנוחות נאחד את הדיון ביחס לשני האירועים בנסיבות אלו.
25. בהקשר זה יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מבלי לנהל ישיבת הוכחות, ואת הזמן השיפוטי שנחסך, וכן את העובדה שעבירת אי הפקדת פיקדון תוקנה .
26. לשיקולים אלו יש להוסיף כי במועד כתיבת גזר הדין ישראל מצויה מזה כחמישה חודשים במצב של מלחמה ואת טענת הנאשמים בדיון להשפעת המלחמה על מצבם הכלכלי, וכן את העובדה כי הנאשמת היא עסק שעודנו פועל וישנו אינטרס ציבורי בענישה הרתעתית מחד אך כזו שגם לא תפגע בעסק בצורה אשר תוביל להגדלת המעמסה על הקופה הציבורית מאידך.
27. שקלול מגוון השיקולים הרלוונטיים בענייננו מצדיק לטעמי לגזור את דינו של הנאשמים על הרף הנמוך של מתחם הענישה כדלקמן:
- ביחס לנאשמת - בגין האירוע הראשון - קנס בסך 12,000 ₪; ובגין האירוע השני - קנס בסך 18,000 ₪.
- ביחס לנאשם - בגין האירוע הראשון - קנס בסך 4,000 ₪; ובגין האירוע השני קנס בסך 7,000 ₪.

סוף דבר

28. נוכח האמור לעיל, מוטלים על הנאשם הקנסות הבאים:

א. נאשמת 1: 12,000 ₪ בגין הרשעתה בעבירה של העסקה שלא כדין, ללא היתר וללא ביטוח רפואי; וכן 18,000 ₪ בגין הרשעתה בעבירה של אי הפקדת פיקדון.

ב. נאשם: 4,000 ₪ בגין הרשעתו בעבירת אחריות נושא משרה ביחס לעבירה של העסקה שלא כדין, ללא היתר וללא ביטוח רפואי; וכן 7,000 ₪ בגין הרשעתו בעבירת אחריות נושא משרה ביחס לעבירת אי הפקדת פיקדון.

29. משעלתה בקשה לפריסת תשלומים במהלך הטיעונים לעונש, מצאתי לנכון לקבלה ומשכך הקנס ישולם ב-10 תשלומים.

30. הקנסות ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון ישולם החל מיום 19.9.2024, ובכל 1 לחודש העוקב.

31. בנוסף, מכוח סעיף 72 לחוק העונשין, כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו בתיק זה למשך 3 שנים, כדלקמן:

נאשמת: גובה ההתחייבות - 233,600 ₪.

נאשם: גובה ההתחייבות - 116,800 ₪.

32. על הנאשם לפנות למזכירות בית הדין בתוך 7 ימים מיום קבלת גזר הדין על מנת לחתום על ההתחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

33. תשומת לב הנאשמים מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליה להקדים את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592

או בטלפון *35592.

ד. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

34. גזר הדין ישלח לצדדים באמצעות הדואר.

35. זכות ערעור לבית הדין הארצי תוך 45 ימים ממועד המצאת גזר הדין.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ד, 19 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.